

Я примір вам даю. Мене судьба так била,
Як молот б'є залізо на ковалі,
Як у огні гартують силу сталі,
Отак вона мене у злиднях насталила.

Велика духа людського єсть сила.
Він, як скала, здіймаєсь понад фалі,
Як гураган, летить все далі, далі,
Як хмара, легкі розпинає крила.

Нема для нього ні стриму, ні впину,
Зігнилий воздух громом він ворушить,
Він скали оре, ріки, моря сушить,

Та лиш в недолі, в тривоги годину
Женіть від нього зневіри потвору,
Най не паде, лиш най летить все вгору!

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Шевченко»](#);